

Landsmanna-hälsning 23 (1965-1966)

Jamtamot

Stayhappy blev valspråk detta läsår för de jamtar, som upplevt föregående termins superhyperjubelfirande med anledning av föreningens 50-åriga levnad. Och i kroniskt lyckorustillstånd har vi vankat omkring och återkallat det jubel, som ingen storsjöodjurssax i världen kunnat sätta krok i.

I begynnelsen av det nya halvseklet återskapade emellertid nyvalde överhövdingen Lennart Espmark den traditionella motordningen. Och lärdomsstaden var så gott som öde och tom och mörker var över studentlivet, men Espmarks ande svävade över vattnet. Så det var väl därför Espmark sade: "Varde båtutfärd" och det vart båtutfärd!

Sju brava jamtar trotsade vädrets omilda makter och åntrade m/s Torsund för en kryssning till Skokloster, som det så kulturellt annonserades. Men vad vore väl ett kloster för nutidens vikingar om där inte fanns ett närbeläget välförsett wårdshus! Överfarten blev hård och förarglig för landkrabborna. Erik Brolén t.ex, alias Brollan, uppförde sig som en sämre gast och konspirerade i avskildhet.

Rödluvorna har ett väl stadgat rykte om sig att vara oemotståndliga charmörer, vilket väl bevisas av att vi hade terminens mest frekventerade ölafkon, damklassens uteblivna ölhängningstävling till trots.

I oktober blev det nytt jubel i Jamtamot. Då hade vi motblotat oss 200 gånger jämnt, vilket firades med ett internt VM i rövkrok. Vi vann naturligtvis, till stort förtret för birkarlarna och deras storkarl Börje Wiss, som kverulerade i NV. Pressrosorna flödade över vår rövkrokschampion Olle Svanberg, en outsider, som tränat i smyg och vid tävlingsdags uppvisade en suverän teknik och obetvingad styrka. Gamla rövkroksveteraner var imponerade, gålbeinskäran chockerade och utslagna.

"Vansinnigt hård, otroligt teknisk, enormt snabb och fullkomligt oblodig", skrev tidningarna om den minnesvärda fight, där det redan från början stod klart "att inget svisko skulle komma att ligga med röven rättvänd in i finalen". A hard day's night med Jamtamot inspirerade emellertid nationens gilleverk till att förbryta sig mot den offentliga arrangörsrätten av denna ädla teknik- och styrke-tävling, då man till terminens herrmiddag som attraktion annonserade med rövkrok. Det ojusta i värd- och arrangörsskapet föranledde jamtarna att demonstrativt avstå från medverkan på ett undantag när och han var övertränad, påstods det.

I januari infann sig storjanten Sven-Bertil Jansson och presenterade Jamtamots festskrift med anledning av 50-årsjublet, hart när en riktig doktorsavhandling om rummel och rammel i föreningen under det gångna halvseklet. Broder Sven-Bertil

föredrog med forna skrivares hjälp spirituella spånor från den svunna tid, då jamtarna hade sitt livsrum på Ofre Phoenix, gamla Rullan, Flustret m.fl. inspirationsställen. Om Jamtamot som f.d. ordenssällskap och pålitlig uppsamlingsplats för exil-jamtar, berättade vår yngste storjant innan han ödmjukt mottog församlingens ovasionsartade tacksamhetsbetygelser.

I mars utökade vi den långa listan av prominenta gästtalare genom att invitera riksbekante "spökprästen", komminister Erik Lindgren från Borgvattnet, gammal OH i föreningen, som vände tillbaka för att förtälja den dramatiska, lite sorglustiga historien om "Vestvattentjuven", om vilken Lindgren skrivit ett krönikespel med samma namn. Om pukar, trolldomsformler och gungstolar fick den höra ett och annat, som hade ork att stanna kvar tills en ny dag randades. Och det var de flesta det.

Per-Martin Hamberg-donationen, föreningens stolthet och Samfundet Storsjöodjurets Vänners skräck, en replik av den riksbekanta storsjöodjurssaxen, återbördades småningom efter mycket gnäbb från en ökad studentkorridor till föreningen och hissades genom Harry Enestig, förste saxvårdarens försorg, upp i Orvars tak, där den i fortsättningen förväntas övervaka de fulaste fiskarna på sillsexor och andra suspekta tillställningar. Efter att ha hört den skrämmande historien om hur en något stagad jamt höll på att komma hem mer huvudlös än vanligt efter en natts samvaro med saxen beslöt presidiet förse den samma med lås, till SSV:s stora lättnad.

En jamttrubadurernas sanslösa natt introducerade norrländskt studentliv för ett koppel arkitekter med inspektor och skattmästare i spetsen på nationen den 16 april. Kasquen kallades analogt ovonsjlen, så man får väl förmoda att tävlingsarkitekterna inspirerades för kommande storverk. Fantomen dinglade i festsalstaket och trubadurerna Anders Fugelstad och Bertil Englund vid sina lutor. Och det var ändå bara ett träningspass inför Valborg!

Efter att ha sparkat upp Lennart Espmark på en kuratorspost valde sig jamtarna ny överhövding och vande sig så småningom vid Evert Wallströms militärdrill. Förhållandet till främmande makter har varit och är gott, trots att en och annan jamt hän-givit sig åt krypskyttemanövrar för ett fritt och oberoende Jämtland.

Lo Rindberg
skrivare